

[Finansministeren.]

og jeg erkender, at det er et skøn — at en forøgelse på omkring et par hundrede millioner kroner ville være passende. Det er efter vor opfattelse en moderat forøgelse, og når vi ikke har sat målet højere, ligger der bagved dels ønsket om ikke at presse skatter og afgifter yderligere i vejret, således at det kunne blive en hemsko for produktion og beskæftigelse, dels vor overbevisning om, at vi kan tillade os at bringe underskuddet på handelsbalancen ud af verden gradvis i ly af de valutareserver, vi har.

Det ærede medlem hr. Poul Møller ønskede kasseoverskuddet hensat i Nationalbanken. Ja, det ønske er for så vidt på forhånd opfyldt, som overskuddet er hensat, og for så vidt var det vel overflødigt at foretage mere. Hvis det ærede medlem ønsker en eller anden form for binding, ja, så vil vi da ikke afvise at forhandle derom, selv om jeg erkender, at det er lidt svært at se den dybere mening dermed, al den stund overskuddet allerede befinder sig dér, hvor man ønsker det skal være.

Jeg forstår meget vel den betragtning, som mange af de ærede ordførere har anlagt, at før man i og for sig kan gå i realitetsforhandlinger om de enkelte afgifter og de enkelte forhøjelser, må man kende det endelige tal, der skal nås. Jeg har gjort opmærksom på, at forudsætningen for at kende dette endelige tal er, at vi har en oversigt over, hvad overenskomstsituationen fører med sig, derunder konsekvenserne for tjenestemændenes vedkommende, og hvad der skal anvendes til landbrugsstøtten for det kommende år. Vi er blevet opfordret til at få disse forhold afklaret snarest muligt. Jeg kan dertil svare, at jeg for min del er indstillet på, at lige så snart der ligger en afklaring af overenskomstsituationen, går forhandlingerne med tjenestemændene i gang, og jeg skal gøre mit til, at de tilendebringes hurtigst muligt. På samme måde er jeg overbevist om, at også landbrugsministeren fremmer sine forhandlinger mest muligt, men det ligger jo — ikke mindst for hans vedkommende — sådan, at han ikke alene er herre over, i hvilket tempo de kan gennemføres.

Det ærede medlem hr. Baunsgaard advarede imod at komme sådan stykkevis med

tingene. Det ville have haft visse fortrin at kunne komme med det hele på én gang; på den anden side har der været kaldt så stærkt på de foreliggende lovforslag, at jeg tror, man ville have taget os det ilde op, hvis vi havde ventet, til de andre ting, jeg har omtalt, var blevet afklaret. Det er endvidere nævnt, at der er forskellige andre ting, der må drages med ind i forhandlingerne. Der er nævnt spørgsmålet om bolig- og husleje forhold, og regeringen tager ad notam, at dette ønske eksisterer.

Man har talt om, at spørgsmålet om fremme af opsparingen måtte indgå i overvejelserne, og også dette må vi jo tage til efterretning. Jeg kan sige, at jeg har et oplæg for det høje ting under forberedelse, et oplæg på grundlag af den betænkning, som — skal vi kalde det opsparingsudvalget — har afgivet, og håber at kunne fremsætte det inden længe.

Det er således, at boligministeren ved de boligforslag, der er fremsat her i tinget, har forudsat, at en boligopsparing gennemføres, et spørgsmål, hvorom ministeren nu forhandler dels med Fællesorganisationen af almennyttige danske Boligselskaber, dels med Byggesocietetet. Når disse forhandlinger er afsluttet, vil det pågældende udvalg blive underrettet om resultatet og kan få mulighed for at drøfte det.

For mig står det endelig sådan, at spørgsmålet om at fremme opsparingen ikke bare kan være et spørgsmål om skattebegunstigelse. Mig bekendt har man f. eks. i Sverige andre former for opmuntring og præmiering af opsparing, således at man, om jeg så må sige, gør det mere direkte og ikke over skattevejen. Skal jeg dømme efter de oplysninger, jeg hidtil har fået, synes det at være metoder, der med mindre bekostning for staten giver ganske gode resultater. Jeg tror, at noget sådant også skulle overvejes her. Men det gælder jo også med hensyn til opsparingen, at hvad vi end måtte nå til, kan vi ikke nå de kolossale resultater fra det ene år til det andet, således at det kan motivere nogen væsentlig nedsættelse af kasseoverskuddet.

I denne sammenhæng blev der af enkelte ordførere nævnt spørgsmålet om afskrivningsreglerne. Herom vil jeg sige, at der, så vidt jeg kan se, kan anføres argumenter for både at ændre og for at bibeholde den